

4505 ^{29/1} 26: 3. Beh. af F. t. L. ang. Opretholdelse af Arbejdet i kriseramte Virksomheder. 4506

slaget i den Form, i hvilken det nu foreligger for Rigsdagen, forelagt for de 7 Medlemmer, der udgør Kriseværnudvalget, og af hvilke de 3, saa vidt mig bekendt, er Medlemmer af Industriraadet. Disse Medlemmer har som sagt ikke udarbejdet Forslaget, men de har medvirket ved det, paa samme Maade som Rigsdagen medvirker ved Regeringens Forslag. Og naar en Lov er vedtaget af Rigsdagen, tror jeg dog ikke, Rigsdagen paa nogen Maade kan finde paa at fralægge sig sin Andel af Faderskabet for en saadan Lov.

Det ærede Medlem Hr. Slesbager, der talte paa Venstres Vegne, gjorde i det mindste een rigtig Bemærkning, idet han sagde, at han troede ikke, Socialdemokratiets Ordfører (Trier) havde ventet Venstres Tilslutning til dette Forslag. Nej, det har Socialdemokratiets Ordfører sikkert aldrig ventet. Der er neppe nogen, der har ventet Venstres Tilslutning til denne eller en lignende Lov; det maatte jo anses for ganske udelukket efter den Holdning, som Venstres stadig har indtaget overfor Byernes Erhvervsliv. En saa stor Naivitet at bilde sig ind, at man skulde kunne faa Venstre til at stemme for en saadan Lov, kan jeg ikke tænke mig findes hos nogen i dette Ting; Venstre er jo efterhaanden blevet et ensidigt Klasseparti, hvis Opgave det er at varetage de Interesser, der er knyttet til Landbrugets Overklasse, andet eller mere har Venstre ikke som Opgave. Dette Parti, der opbyder alle sine Kræfter for at bevare 4 Mill. Kr. aarlig Tilskud til Landbruget, har naturligvis ikke en Øre tilovers, naar det drejer sig om andre end Landbruget.

Det ærede Medlem Hr. Slesbager var meget omsorgsfuld overfor Arbejdsløshedsfondens, det gik ikke an at tage alle disse Penge fra den. Jeg erindrer, at vi for et Par Maaneder siden behandlede et andet Lovforslag, der angik Iværksættelse af offentlige Arbejder. Ministeriet havde da formet Lovforslaget saaledes, at man ikke skulde tage Pengene af Arbejdsløshedsfondens, men hvem andre end det ærede Medlem Hr. Slesbager mødte da op og sagde, at der er ikke Spor af Mening, i, at disse offentlige Arbejder ikke bliver iværksat for Arbejdsløshedsfondens Penge, der var Penge nok i den Fond, hed det, lad os bare tage de Penge. Det har det ærede Medlem formentlig glemt,

men jeg husker det. Det ærede Medlem sagde endvidere i Dag, at man har sagt, at det gør ikke noget, at man tager Pengene fra Arbejdsløshedsfondens, idet den saa kommer til at udrede mindre til Arbejdsløshedsunderstøttelse, men, sagde det ærede Medlem, det er ikke rigtigt, thi Lovforslaget vil ikke aflaste Fonden, men derimod Arbejdsløsheds-kasserne. Men hvis vi fik iværksat Arbejder, der kom til at beskæftige et eller andet Antal nuværende arbejdsløse, hvorfor mon det saa skulde forme sig saa mærkværdigt, at hele den Fordel, der blev deraf, udelukkende faldt paa Arbejdsløsheds-kasserne, ikke ogsaa paa Arbejdsløshedsfondens? En rimelig Forklaring for sin Opfattelse gjorde det ærede Medlem et Forsøg paa at give, men den var alt andet end rigtig. Det modsatte er nemlig sandsynligst. De Industrier, som i længere Tid har været lukkede helt eller delvis, og som man nu kunde vente vilde komme og sige: Vi er i Stand til at beskæftige 10 eller 50 Arbejdere, eller et andet Tal, mere end før, hvis vi kan faa Tilskud, vil fornuftigvis tage Folk, som har gaaet længe arbejdsløse, og som man har Grund til at tro vil komme til enten nu eller i Fremtiden at tære paa Arbejdsløshedsfondens. Det er i det hele den almindelige anvendte Fremgangsmaade — naar der ikke ligefrem er Tale om rene Specialarbejder — overfor den store Masse, at de, der har gaaet længst arbejdsløse, først kommer i Arbejde, naar der bliver Arbejde. Det er derfor klart, at de, der først og fremmest kan vente at faa Beskæftigelse, hvis dette Lovforslag vedtages, er dem, der først vil komme til at tære paa Arbejdsløshedsfondens Midler, og de vil altsaa fritage Arbejdsløshedsfondens derfor i samme Grad, som Arbejdsløshedsfondens bidrager til Iværksættelse af Arbejder.

Vi fik saa atter af det ærede Medlem Hr. Slesbager hans Universalmiddel, nemlig Arbejdslønnens Nedsættelse, under det mere kønt klingende „Produktionskostningernes Nedsættelse“. Det ærede Medlem udtalte sin Glæde over, at der i Betænkningen stod nogle Ord om, at man forudsatte, at der vilde blive bragt Ofre af alle i Virksomheden beskæftigede, af Arbejdere saavel som af Ledere, men mente alligevel, at dette ingenlunde var tilstrækkeligt. Venstre vilde have frivillige Over-